Пише: Јован Б. Душанић
уторак, 18 фебруар 2014 16:50

Видиш, мислим добро о теби, и желим да се понекад пробудиш усред ноћи,

и да дуго сједиш прекрштених ногу на постељи, мучећи се кајањем и стидом. ...

Али, нека ти је Богом просто, ниси ти бирао своју ситну душу,

дали су ти је, не питајући, дошао си на ред кад других, бољих, није више било.

Алахеманет, човјече као и сви остали, који чине зло али га не смишљају.

Од оних других, који зло смишљају и обређују, нека Бог сачува и тебе и мене.

Меша Селимовић, *Тврђава*

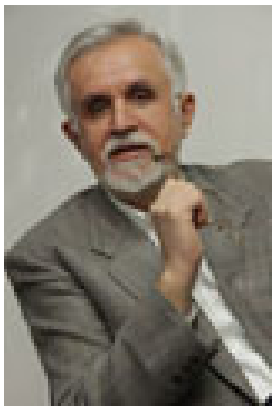

После српске октобарске револуције 2000. године у нови XXI век ушли смо са новом влашћу и надом да је најгоре иза нас, те да долази време брзог економског, али и сваког другог опоравка. Нажалост, нове власти нису имале јасан план како земљу извести на пут економског просперитета, па нам је међународна заједница (еуфимизам за Вашингтон и Брисел) понудила своје “добре услуге”. Економске реформе смо базирали на неолибералном програму (такозваном *Вашингтонском договору* разрађеном од

ММФ-а, Светске банке, Министарства финансија САД и USAID-а) који се спроводи у интересу светске олигархије и крупног капитала, те једног уског компрадорског слоја који се формира у земљи, а који је водио брзом урушавању ионако слабашне српске привреде.

Овим програмом Србију, као уосталом и друге постсоцијалистичке земље, требало је лишити власништва над ресурсима којима располаже и довести је у такву дужничку зависност (дужничко ропство) да буде беспоговорни послушник моћних и богатих, а овај простор је третиран, пре свега, као извор јефтине и обесправљене радне снаге, те тржиште за производе и банкарске услуге западних земаља. Последице такве политике су очигледне: урушене економије, висока незапосленост, огромна задуженост...

Основна претпоставка за заустављање даљег урушавања привреде и државе, па и истинску модернизацију је компетентност и политичка воља власти да се реформе спроводе у интересу сопствених грађана. Поред тога, програм економске модернизације морао би да чини саставни део свеобухватног националног програма (пошто узроци наших проблема не леже само – чак ни превасходно – у сфери економије), који мора прво да заустави озбиљно урушавање привреде и друштва, а затим земљу усмери ка обнови и просперитету.

Пише: Јован Б. Душанић
уторак, 18 фебруар 2014 16:50

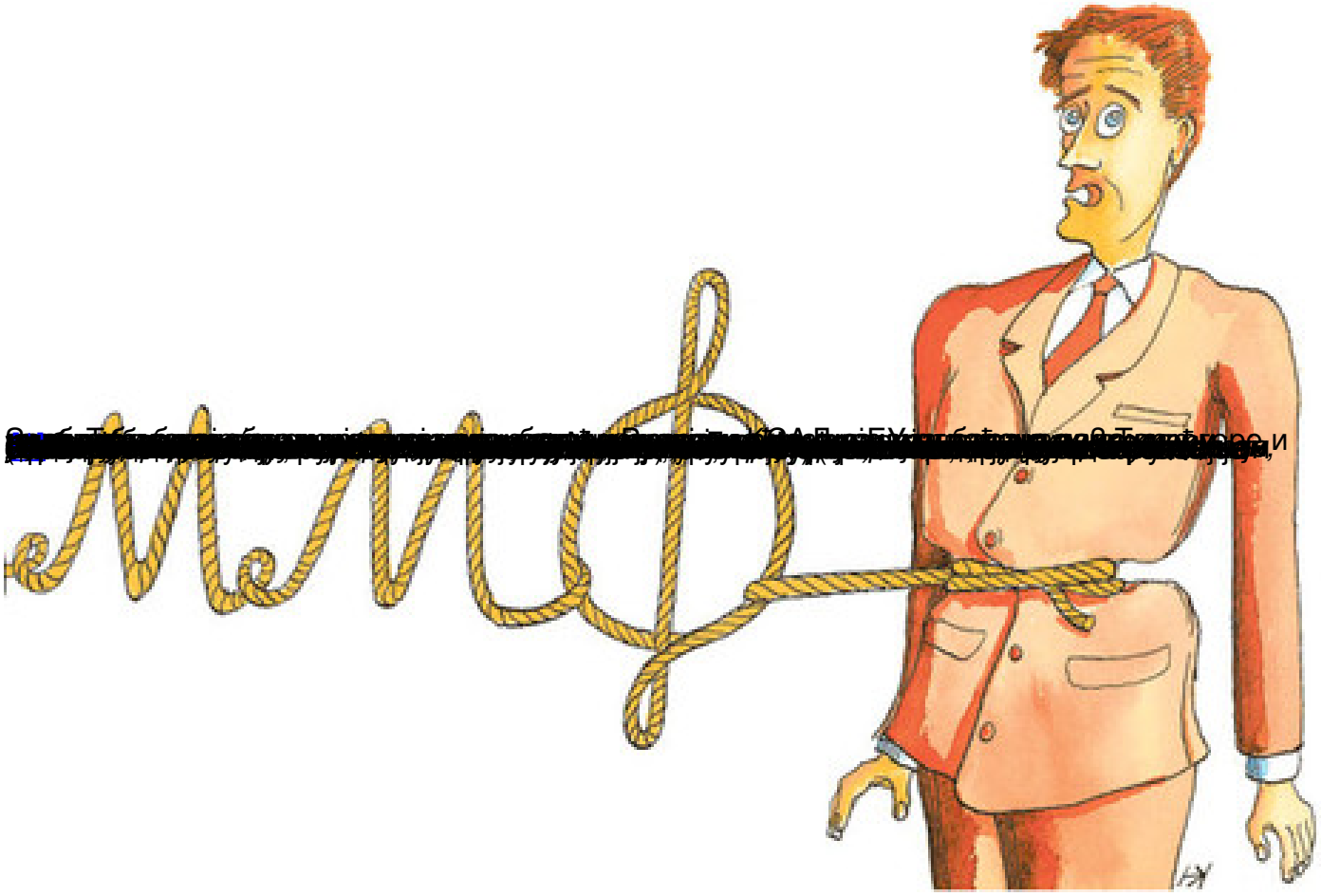
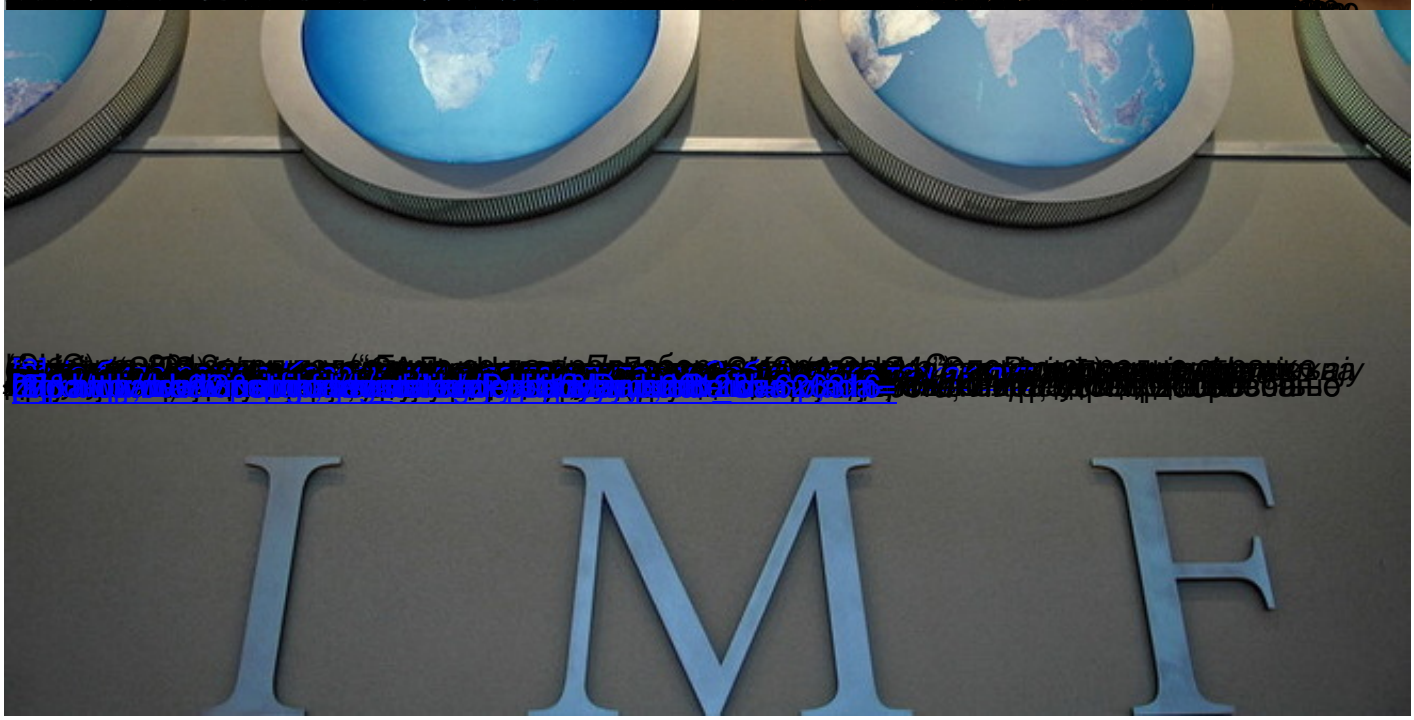
Пише: Јован Б. Душанић
уторак, 18 фебруар 2014 16:50